

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X KADENCJA**

Warszawa, dnia 14 maja 2021 r.

Druk nr 394

**Pan
Tomasz GRODZKI
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Na podstawie art. 76 ust. 1 Regulaminu Senatu, my niżej podpisani senatorowie wnosimy o podjęcie postępowania w sprawie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej projektu ustawy

o zmianie ustawy o Polskim Bonie Turystycznym.

Do reprezentowania nas w dalszych pracach nad tym projektem ustawy upoważniamy pana senatora Marka Borowskiego.

W załączeniu przekazujemy projekt ustawy wraz z uzasadnieniem.

(-) Halina Bieda	(-) Beata Małecka-Libera
(-) Marek Borowski	(-) Ewa Matecka
(-) Barbara Borys-Damińska	(-) Janusz Pęcherz
(-) Marcin Bosacki	(-) Aleksander Pociąg
(-) Alicja Chybicka	(-) Jadwiga Rotnicka
(-) Leszek Czarnobaj	(-) Joanna Sekuła
(-) Stanisław Gawłowski	(-) Adam Szejnfeld
(-) Jolanta Hibner	(-) Ryszard Świlski
(-) Kazimierz Kleina	(-) Jerzy Weisła
(-) Bogdan Klich	(-) Barbara Zdrojewska
(-) Magdalena Kochan	(-) Wojciech Ziemniak
(-) Stanisław Lamczyk	

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Polskim Bonie Turystycznym

Art. 1. W ustawie z dnia 15 lipca 2020 r. o Polskim Bonie Turystycznym (Dz. U. z 2021 r. poz. 839) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) świadczeniu emerytalno-rentowym – należy przez to rozumieć:

- a) świadczenia, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a i b ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 1790 oraz z 2021 r. poz. 353),
- b) świadczenia z ubezpieczenia emerytalno-rentowego, o których mowa w art. 18 pkt 1–4 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2021 r. poz. 266),
- c) świadczenia, o których mowa w art. 12 i art. 16 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2020 r. poz. 517 oraz z 2021 r. poz. 794),
- d) świadczenia, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a–c ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 586 i 2320),
- e) świadczenia, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a–c ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 723 i 2320),

- f) emerytury i renty, o których mowa w art. 3 pkt 1–3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 291, 353 i 794),
- g) renty, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 6–8 oraz art. 49, art. 50 i art. 52 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1205),
- h) renty, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3 i 4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o zaopatrzeniu z tytułu wypadków lub chorób zawodowych powstałych w szczególnych okolicznościach (Dz. U. z 2020 r. poz. 984),
- i) rentę socjalną, o której mowa w ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1300),
- j) świadczenie przedemerytalne i zasiłek przedemerytalny, o których mowa w ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1725 oraz z 2021 r. poz. 353),
- k) świadczenie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących cywilnym niewidomym ofiarom działań wojennych (Dz. U. z 2020 r. poz. 684 oraz z 2021 r. poz. 794),
- l) okresową emeryturę kapitałową, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 926),
- m) emeryturę, o której mowa w art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1924),
- n) świadczenie, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 128),
- o) okresową emeryturę rolniczą, o której mowa w art. 15 ustawy z dnia 11 maja 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 637 oraz z 2017 r. poz. 38),

- p) rodzicielskie świadczenie uzupełniające, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym (Dz. U. z 2021 r. poz. 419);”,
- b) w pkt 7 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
„8) organie emerytalno-rentowym – należy przez to rozumieć organ wypłacający świadczenie emerytalno-rentowe, z wyłączeniem organu rentowego w rozumieniu art. 4 pkt 6 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.”;
- 2) w art. 4 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:
„2a) mającej w dniu 1 września 2021 r. przyznane prawo do świadczenia emerytalno-rentowego,
2b) której w okresie od dnia 2 września 2021 r. do dnia 31 marca 2022 r. przyznano prawo do świadczenia emerytalno-rentowego.”;
- 3) w art. 5 w ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) pkt 2a i 2b – może dokonywać płatności za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne realizowane na rzecz tej osoby.”;
- 4) w art. 6 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Osobie uprawnionej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2a i 2b, przysługuje jedno świadczenie w formie bonu w wysokości 500 zł.”;
- 5) w art. 18 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Ustalenie prawa do świadczenia w formie bonu w odniesieniu do osób uprawnionych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2a i 2b, mających prawo do:
- 1) świadczenia emerytalno-rentowego wypłacanego przez organ rentowy w rozumieniu art. 4 pkt 6 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – następuje na podstawie informacji, których administratorem jest ZUS;
 - 2) świadczenia emerytalno-rentowego wypłacanego przez organ rentowy w rozumieniu art. 4 pkt 6 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a także świadczenia emerytalno-rentowego wypłacanego przez organ emerytalno-rentowy – następuje na podstawie informacji, których administratorem jest ZUS, oraz informacji dotyczących tych osób uprawnionych, udostępnionych ZUS przez właściwy organ emerytalno-rentowy;

- 3) świadczenia emerytalno-rentowego wypłacanego przez organ emerytalno-rentowy – następuje na podstawie informacji dotyczących tych osób uprawnionych, udostępnionych ZUS przez właściwy organ emerytalno-rentowy.”;
- 6) w art. 19:
- a) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:
- „9a. Informacje, o których mowa w art. 18 ust. 2a pkt 2 i 3, dotyczące osób uprawnionych, które mają przyznane prawo do świadczenia emerytalno-rentowego wypłacanego przez organ emerytalno-rentowy, właściwy organ emerytalno-rentowy udostępnia ZUS w terminie do 15 dnia miesiąca kalendarzowego za poprzedni miesiąc kalendarzowy.”,
- b) dodaje się ust. 14 i 15 w brzmieniu:
- „14. Organ emerytalno-rentowy w zakresie niezbędnym do udostępnienia ZUS informacji, o których mowa w art. 18 ust. 2a pkt 2 i 3, dotyczących osób uprawnionych, które mają przyznane prawo do świadczenia emerytalno-rentowego wypłacanego przez ten organ emerytalno-rentowy, przetwarza dane zawarte w tych informacjach.
15. Informacje, o których mowa w art. 18 ust. 2a pkt 2 i 3, dotyczące osób uprawnionych, które mają przyznane prawo do świadczenia emerytalno-rentowego wypłacanego przez organ emerytalno-rentowy, zawierają dane tych osób uprawnionych.”.

Art. 2. W terminie 10 dni roboczych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy organ emerytalno-rentowy udostępni Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych informacje, o których mowa w art. 18 ust. 2a pkt 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, dotyczące osób uprawnionych, które w dniu 1 września 2021 r. mają przyznane prawo do świadczenia emerytalno-rentowego wypłacanego przez ten organ emerytalno-rentowy.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 2021 r.

UZASADNIENIE

1. Projekt ustawy o zmianie ustawy o Polskim Bonie Turystycznym, określany dalej jako „projektowana ustawa”, zmierza do ustanowienia podstaw prawnych finansowego wsparcia polskiej branży turystycznej poprzez przyznanie emerytom i rencistom prawa do świadczenia w formie Polskiego Bonu Turystycznego w wysokości 500 złotych. W aktualnym stanie prawnym świadczenie w formie tego bonu przysługuje bowiem wyłącznie osobie:

- 1) mającej w dniu wejścia w życie ustawy o Polskim Bonie Turystycznym przyznane prawo do:
 - a) świadczenia wychowawczego, o którym mowa w ustawie o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, określanego dalej jako „świadczenie wychowawcze”,
 - b) dodatku, o którym mowa w art. 80 ust. 1a, art. 113a albo art. 115 ust. 2a ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, zwanego dalej „dodatkiem”;
- 2) której w okresie od dnia następującego po dniu wejścia w życie ustawy o Polskim Bonie Turystycznym do dnia 31 grudnia 2021 r. przyznano prawo do:
 - a) świadczenia wychowawczego na dziecko, na które wcześniej nie było przyznane prawo do świadczenia wychowawczego lub dodatku,
 - b) dodatku na dziecko, na które wcześniej nie było przyznane prawo do dodatku lub świadczenia wychowawczego;
- 3) która w okresie od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia wejścia w życie ustawy o Polskim Bonie Turystycznym złożyła wniosek o świadczenie wychowawcze, który został przekazany przez organ właściwy do wojewody zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci i który do dnia wejścia w życie ustawy o Polskim Bonie Turystycznym nie został rozpatrzony przez wojewodę;
- 4) która w okresie od dnia następującego po dniu wejścia w życie ustawy o Polskim Bonie Turystycznym do dnia 31 grudnia 2021 r. złożyła wniosek o świadczenie wychowawcze, który został przekazany przez organ właściwy do wojewody zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci i który nie został rozpatrzony przez wojewodę w okresie, za który składane są informacje, o których mowa w art. 19 ust. 13 ustawy o Polskim Bonie Turystycznym.

2. Proponuje się zatem, aby emeryci i renciści byli uprawnieni do otrzymania świadczenia w formie Polskiego Bonu Turystycznego w wysokości 500 złotych. Rozszerzenie zakresu beneficjentów tego świadczenia stanowiłoby istotne finansowe wsparcie dotkniętej społeczno-gospodarczymi skutkami COVID-19 polskiej branży turystycznej – emeryci i renciści byłiby bowiem uprawnieni do dokonywania płatności za pomocą tego bonu od dnia 1 września 2021 r. do dnia 31 marca 2022 r., a zatem w okresie zmniejszonego popytu na usługi hotelarskie czy imprezy turystyczne, oferowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Rozwiązanie to byłoby także korzystne dla tej grupy społecznej, zwłaszcza dla osób pobierających niskie świadczenia emerytalno-rentowe.

3. W świetle projektowanej ustawy świadczenie w formie Polskiego Bonu Turystycznego w wysokości 500 złotych przysługiwałoby zarówno osobie mającej w dniu 1 września 2021 r. (tj. w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy) przyznane prawo do świadczenia emerytalno-rentowego, jak również osobie, której w okresie od dnia 2 września 2021 r. do dnia 31 marca 2022 r. przyznano prawo do świadczenia emerytalno-rentowego.

Za pomocą Polskiego Bonu Turystycznego emeryci i renciści mogliby dokonywać płatności za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne realizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na ich rzecz przez przedsiębiorców turystycznych lub organizacje pożytku publicznego – do wyczerpania wartości tego świadczenia. Dodać należy, że projektowana ustawa nie zmierza do rezygnacji z obowiązujących unormowań zawartych w przepisach art. 7 ust. 1 i 2 ustawy o Polskim Bonie Turystycznym, wedle których prawo do dokonywania płatności za pomocą tego bonu wprawdzie wygasa w dniu 31 marca 2022 r., jednakże nie uniemożliwia to korzystania z usługi hotelarskiej lub imprezy turystycznej, jeżeli płatność za tę usługę hotelarską lub imprezę turystyczną dokonana za pomocą Polskiego Bonu Turystycznego nastąpiła do dnia 31 marca 2022 r.

4. Tryb ustalania prawa do świadczenia w formie Polskiego Bonu Turystycznego w odniesieniu do emerytów i rencistów byłby uzależniony od tego, czy świadczenia emerytalno-rentowe są wypłacane:

- 1) przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych – w takim przypadku ustalenie tego prawa przez Polską Organizację Turystyczną następowałoby na podstawie informacji udostępnionej temu podmiotowi przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych jako administratora;
- 2) zarówno przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, jak również przez inny organ

emerytalno-rentowy – w takim przypadku ustalenie tego prawa przez Polską Organizację Turystyczną następowaloby na podstawie informacji udostępnionej temu podmiotowi przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych jako administratora, a także na podstawie informacji udostępnionej temu podmiotowi przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w wyniku uprzedniego jej pozyskania od właściwego organu emerytalno-rentowego;

- 3) przez inny organ emerytalno-rentowy – w takim przypadku ustalenie tego prawa przez Polską Organizację Turystyczną następowaloby na podstawie informacji udostępnionej temu podmiotowi przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w wyniku uprzedniego jej pozyskania od właściwego organu emerytalno-rentowego.

5. Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie z dniem 1 września 2021 r., co umożliwi emerytom i rencistom dokonywanie w okresie 7 miesięcy płatności za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne realizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez przedsiębiorców turystycznych lub organizacje pożytku publicznego.

6. Projektowana ustawa zostanie poddana konsultacjom, a przedstawione w ich ramach opinie i uwagi zostaną zamieszczone na senackiej stronie internetowej. Wyniki tych konsultacji zostaną przedstawione w ocenie skutków regulacji.

7. Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Tytuł projektu: <i>Projekt ustawy o zmianie ustawy o Polskim Bonie Turystycznym</i>	Data sporządzenia: 13 maja 2021 r.
Przedstawiciel wnioskodawcy: Senator Marek Borowski	Źródło: Inicjatywa ustawodawcza grupy senatorów
Osoby odpowiedzialne za projekt w Biurze Legislacyjnym: Piotr Magda, główny legislator, tel. 22 694 90 97 Katarzyna Majewska, ekspert ds. OSR, tel. 22 694 92 59	Nr druku: 394

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Z szacunkowych wstępnych danych Departamentu Turystyki Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii wynika, że w 2020 r. „wydatki poniesione w związku z wyjazdami krajowymi mieszkańców Polski (...) były niższe niż rok wcześniej o 19,5%”, przy czym „w efekcie zmniejszonej aktywności turystycznej zarówno nierezydentów, jak i mieszkańców Polski (podróże na terenie Polski i za granicę) odnotowano spadek łącznych wydatków w gospodarce turystycznej o 26,5% oraz zmniejszenie udziału gospodarki turystycznej w tworzeniu PKB do poziomu 4,7%” (*Podstawowe dane statystyczne – turystyka w roku 2020 i ich zmiana w porównaniu do roku poprzedniego*, <https://www.gov.pl/web/rozwoj-praca-technologie/podstawowe-dane-statystyczne--turystyka-w-roku-2020-i-ich-zmiana-w-porownaniu-do-roku-poprzedniego>).

Zgodnie z danymi Głównego Urzędu Statystycznego (*Emerytury i renty w 2019 r.*, Warszawa 2020, str. 25) „w 2019 r. w gospodarstwach domowych emerytów i rencistów zanotowano przeciętny miesięczny dochód rozporządzalny na 1 osobę w wysokości 1 819,27 zł (dochód emerytów – 1 863,61 zł, a dochód rencistów – 1 498,01 zł)”. W efekcie potrzeba wypoczynku tej grupy społecznej pozostawała przez długi czas niezaspokojona, co ma negatywny wpływ na ich zdrowie.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt.

Proponuje się, aby emeryci i renciści byli uprawnieni do otrzymania świadczenia w formie Polskiego Bonu Turystycznego w wysokości 500 zł. Rozszerzenie zakresu beneficjentów tego świadczenia stanowiłoby istotne finansowe wsparcie dotkniętej społeczno-gospodarczymi skutkami COVID-19 polskiej branży turystycznej – emeryci i renciści byłiby bowiem uprawnieni do dokonywania płatności za pomocą tego bonu od dnia 1 września 2021 r. do dnia 31 marca 2022 r., a zatem w okresie zmniejszonego popytu na usługi hotelarskie czy imprezy turystyczne, oferowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Rozwiązanie to byłoby także korzystne dla tej grupy społecznej, zwłaszcza dla osób pobierających niskie świadczenia emerytalno-rentowe, które mogłyby zaspokoić ich potrzeby wypoczynku.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Mając na uwadze epizodyczny charakter projektowanej ustawy, a także odmienną sytuację epidemiczną wywołaną COVID-19 w poszczególnych państwach członkowskich Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju oraz Unii Europejskiej, nie jest konieczne dokonywanie analiz tożsamyh regulacji obowiązujących w tych krajach.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt.

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Osoby uprawnione do świadczeń emerytalno-rentowych.	Osoby pobierające: <ul style="list-style-type: none"> • świadczenia emerytalno-rentowe wypłacane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych (7,3 mln), • zasiłki i świadczenia przedemerytalne (85,9 tys.), • renty socjalne (284,6 tys.), • świadczenia emerytalno-rentowe wypłacane przez Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (1,148 mln), • świadczenia emerytalno-rentowe z zaopatrzenia tzw. służb mundurowych (260 tys.), • rodzicielskie świadczenia uzupełniające (19 tys.). 	Ocena skutków regulacji <i>projektu ustawy o kolejnym w 2021 r. dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów</i> (druk sejmowy nr 280).	Możliwość realizacji prawa do świadczenia w formie Polskiego Bonu Turystycznego w wysokości 500 zł w celu dokonywania do dnia 31 marca 2022 r. płatności za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne realizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez przedsiębiorców turystycznych lub organizacje pożytku publicznego.

<p>Organy wypłacające świadczenia emerytalno-rentowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zakład Ubezpieczeń Społecznych, • Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, • właściwe organy emerytalne tzw. służb mundurowych. 			<ul style="list-style-type: none"> • Przekazywanie Polskiej Organizacji Turystycznej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych danych osób uprawnionych do świadczeń emerytalno-rentowych na potrzeby przyznawania im prawa do świadczenia w formie Polskiego Bonu Turystycznego. • Udostępnianie Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych przez Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i właściwe organy emerytalne tzw. służb mundurowych danych osób uprawnionych do świadczeń emerytalno-rentowych wypłacanych przez te podmioty w celu ich przekazania Polskiej Organizacji Turystycznej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na potrzeby przyznawania im prawa do świadczenia w formie Polskiego Bonu Turystycznego.
<p>Przedsiębiorcy turystyczni oraz organizacje pożytku publicznego, którzy realizują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi hotelarskie i imprezy turystyczne.</p>			<p>Otrzymywanie za pomocą Polskiego Bonu Turystycznego wynagrodzenia albo jego części z tytułu realizacji usługi hotelarskiej lub imprezy turystycznej na rzecz osoby uprawnionej do świadczeń emerytalno-rentowych.</p>
<p>Polska Organizacja Turystyczna.</p>			<p>Ustalanie prawa do świadczenia w formie Polskiego Bonu Turystycznego przez osoby uprawnione do świadczeń emerytalno-rentowych.</p>

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji.

Projektowana ustawa zostanie poddana konsultacjom.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych.

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mld zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-0,6	-0,6	-	-	-	-	-	-	-	-	-1,2
Saldo ogółem	-	-0,6	-0,6	-	-	-	-	-	-	-	-	-1,2

Źródła finansowania	Zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy o Polskim Bonie Turystycznym środki finansowe przeznaczone na realizację płatności za bony są ponoszone z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przyjmując założenie, że liczba emerytów i rencistów uprawnionych do realizacji świadczenia w formie Polskiego Bonu Turystycznego będzie obejmować 9 mln osób, a w okresie 7 miesięcy (tj. od dnia 1 września 2021 r. do dnia 31 marca 2022 r.) z możliwości płatności w tym trybie skorzysta 2,25 mln osób (tj. 25% uprawnionych), koszt realizacji tych płatności należy szacować na kwotę ok. 1,2 mld zł. Powyższe szacunki oparto na danych odnoszących się do dotychczasowego zainteresowania Polskim Bonem Turystycznym, z których wynika, że do dnia 17 grudnia 2020 r. „aktywowano 1,1 mln bonów, więc ok. 3 mln wciąż nie zostało

	<p>aktywowanych”, przy czym „z 1,1 mln aktywowanych bonów wykorzystano ok. 25%” (Odpowiedź Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 23 grudnia 2020 r. na interpelację poselską nr 16347, DT-II.054.110.2020).</p> <p>Liczba beneficjentów Polskiego Bonu Turystycznego w grupie emerytów i rencistów będzie jednak uzależniona przede wszystkim od sytuacji pandemicznej w Polsce wywołanej COVID-19 w okresie od dnia 1 września 2021 r. do dnia 31 marca 2022 r.</p>
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mld zł)	duże przedsiębiorstwa, sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	–	bd	bd	–	–	–	bd
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	–	0,6	0,6	–	–	–	1,2
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Projektowana ustawa będzie dodatkowym bodźcem do zakupu usług hotelarskich lub imprez turystycznych realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez przedsiębiorców turystycznych lub organizacje pożytku publicznego.</p> <p>Wpływ projektowanej ustawy na przedsiębiorców oraz obywateli i gospodarstwa domowe należy rozpatrywać, biorąc pod uwagę dwa scenariusze bazowe:</p> <ol style="list-style-type: none"> określona grupa uprawnionych do świadczenia, znajdująca się w dobrej sytuacji finansowej, skorzystałaby z możliwości uczestnictwa w zorganizowanym wypoczynku, niezależnie od przyznania świadczenia w formie Polskiego Bonu Turystycznego – w tej sytuacji wpływ projektowanej ustawy na przedsiębiorców pozostanie bez zmian, natomiast obywatele odniosą korzyść w postaci oszczędności w wysokości 500 zł na osobę; pozostała część uprawnionych do świadczenia, którzy bez dodatkowego wsparcia nie byłiby w stanie sfinansować zorganizowanego wypoczynku, odniesie korzyść w wysokości 500 zł na osobę, które następnie zostaną „przetrasferowane” do przedsiębiorców (pozytywny wpływ na przedsiębiorców); per saldo wpływ na obywateli w ujęciu pieniężnym pozostanie neutralny. <p>W obu przypadkach projektowana regulacja będzie miała pozytywny wpływ na obywateli w związku z zaspokojeniem ich potrzeby wypoczynku i poprawą zdrowia. Na podstawie szacowanego wpływu projektowanej ustawy na sektor finansów publicznych założono, że łączna wartość korzyści wyniesie 1,2 mld zł.</p>
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu.

–

9. Wpływ na rynek pracy.

Projektowana ustawa będzie dodatkowym bodźcem do zakupu usług hotelarskich lub imprez turystycznych realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez przedsiębiorców turystycznych lub organizacje pożytku publicznego, co wpłynie pozytywnie na rynek pracy, aczkolwiek wymierne określenie tego wpływu jest trudne do oszacowania.

10. Wpływ na pozostałe obszary.

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu	Projektowana ustawa będzie dodatkowym bodźcem do zakupu usług hotelarskich lub imprez turystycznych realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, co wpłynie pozytywnie na zdrowie emerytów i rencistów korzystających ze zorganizowanego wypoczynku.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego.	
Przewiduje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie 1 września 2021 r. i będzie stosowana do dnia 31 marca 2022 r.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Nie zachodzi konieczność ewaluacji projektowanej ustawy.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.).	
-	

.....

Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu

.....